

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežrkanirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". — Tisk tiskarne "Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
za pol leta 15-60
za tri mesece 7-80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20
za pol leta 3-60

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 23. (Kor.) Uradno se razglša: 23. aprila 1917.

Na vseh treh bojiščih nič važnega. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 23. (Kor.) Veliki glavni stan, 23. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Rupprehta: Med Loosom in železnico Arras-Cambrai se je včeraj nadaljeval topovski boj. Severozapadno Lensa so angleške napadne čete prodrele v širini 500 m v naš prednji jarek, a so bili takoj zopet pogrnjeni iz njega. Tudi ponoči je bil ogenj močan. Danes zjutraj se je po bobnajočem ognju na široki fronti pričel pehotni boj. — Armada nemškega prestolonaslednika: Dopolodne je bilo bojno delovanje živahnije le severovzhodno Soissons. Od popoldne dalje so se vršili ob Aisni in v Šampanji zopet srčiti topovski boji. Na grebenu Chemin des Dames so se vršili boji z ročnimi granatami. Močan francoski napad severozapadno La Villa au Bois se je izgubonosno ponesrečil. Med Prosnesom in nižnjo Suippes niso imeli sovražni sunki nobenih uspehov. Na planoti jugozapadno Morovillerja in pri vpadu v francosko postojanko južno St. Marie à Py smo ujeli nad 50 mož. — Armada vojevode Albrehta Vitemberškega: Nič novega. — Naši letalci so sestrelili 4 sovražne privlačne balone in 11 letal. Ritmoister Richthofen je premagal svojega 46., poročnik Wolff 20. nasprotnika. Napadna skupina barona Richthofina je sestrelila do včeraj 100 sovražnih letal.

Vzhodno bojišče. — Na več krajih živahen ogenj ruske artiljerije. Odgovarjali smo krepko. Na ruski letalski napad pri Lidi smo odgovorili z zračnim napadom na Molodečno in Turec severoz. jugozapadno Minska. — Na vzhodnem bregu Vardarja in jugozapadno Dojranskega jezera srčiti topovski ogenj, ki mu je le ob jezeru sledil angleški napad, ki pa je bil od Bolgarov odbit. Naše letalske brodoge je tudi poseglo v boj. Prvi generalni kvartirnojmster: pl. Ludendorff.

VEČERNO POROČILO.

BEROLIN, 23. (Kor.) Veliki glavni stan, 23. aprila 1917., zvečer.

Na bojiščih pri Arrasu je danes nov angleški naval brez uspeha razpadel ob najtežjih izgubah. Ob Aisni in v Šampanji od časa do časa močan artiljerijski ogenj. — Na vzhodu nič bistvenega.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 22. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Na Crveni steni in na višini 1050 v kolenu Černe srčiti topovski ogenj v presledkih. Med Vardarjem in Dojranskim jezerom močan topovski ogenj, posebno južno Dojrana. V nižini Sereša do izliva Strume topovski ogenj in živahno patrolno delovanje. — Na romunski fronti mirno.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 22. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Na desnem bregu Tigrisa so se pričeli novi boji, ki še niso končani. Na levem bregu Tigrisa je bil neki naš sprednji oddelek umaknjen za par km nazaj. — Sinajska fronta: Pri Gazi poraženi sovražnik je umaknil še dalje svoje desno krilo. Naknadno se poroča, da smo ujeli pri Gazi 100 neranjenih mož. Razmeroma majhno število ostia o srčnosti boja na obeh straneh. — Na ostalih frontah nobenega važnega dogodka.

Španska — Nemčija.

BEROLIN, 22. (Kor.) Wolffov urad poroča: Kakor se poroča, ne stavlja španska nota nobenih pozitivnih zahtev, ampak

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal Evgen Chavette.

Markizino pričakovanje se je izpolnilo dobesedno, kajti sedaj je vzklitil Lancenis:

— Kakor je videti, baron, se pri vas pregovori ne uresničujejo. kajti vi imate nesrečo v ljubezni in igri obenem.

Kakor mu je ukazala markiza, se je Lozeril sedaj zakrohotal na ves glas.

Razburjen vsled izgube in porogljivega krohota onega, ki je bil njegov naslednik v markizini ljubezni, je vprašal Cambiac s hupom:

— Ali je morda Cartouche tako zarjovel na Grèvejskem trgu?

— Bil sem jaz, gospod baron, — je odgovoril Lozeril mirno.

— Potem sem se pa zmotil samo v osebi lopova, to je vse, — je odgovoril de Cambiac, katerega je popolnoma spravila

zahteva v splošnem le, da naj se prizanaša ljudem in moštvu pri izvrševanju podvodniške vojne. Glasom informacij bo vsebina note objavljena jutri. Pri presojanju note se ne sme prezreti, da jo je sestavil prejšnji ministrski predsednik Romanones.

LUGANO, 23. (Kor.) Madridski korespondent "Tribune" je imel kratek razgovor z ministrskim predsednikom Garcia Prietom, ki je potrdil, da se bo Španska zvesto držala nevtralnosti, a obenem tudi branila svoje narodno dostojanstvo proti vsem mogočim napadom. Nova vlada bo nadaljevala isto vnanjo politiko kakor prejšnja in ostala zvesta veljavnim mednarodnim pogodbam.

Nova Rusija.

Kongres zastopnikov armad zapadne fronte.

MINSK, 21. (Kor.) (Pet. brz. ag.) Na prvi seji kongresa zastopnikov armad na zapadni fronti je imel predsednik dume Rodzjanko nagovor, v katerem je naglašal, da je vsak povratek k preteklosti nemogoč. To je volja ruskega naroda. Ne pozabite, je rekel Rodzjanko, da Vam nalaga velika svoboda tudi velike dolžnosti napram domovini. Ne pozabite, da je domovina v nevarnosti. Sedaj vem, da je zapadna fronta nepremagljiva bojna sila. Z veseljem bom poročal o tem v zaledju. Nato je govoril posl. Rodičev, ki je pozivljil vse armade, naj se strnejo v eno samo silo, da se premaga sovražnik Rusije in svobode narodov. Prisecimo, je zaklical Rodičev, da hočemo pobiti sovražnika! Vsa skupščina je odgovorila z vzklikom: Prisegamo! Nato je stopil na tribuno francoski polkovnik Rampon, bivši poveljnik enega verdenskih polkov, ki je imel na skupščino sledeči nagovor: Vojaki! Ne pozabite, da ste v vojni z armadami nemškega cesarja. Ako hočete torej ojačiti svobodo, morate biti hrabri, pokorni vojščaki. Proč s politiko med Vami, izpolnite bolj vojaške dolžnosti! Spomnite se, da tudi za časa francoske revolucije velika armada ni politikovala! — Angleški major, ki je nastopil nato, je pozivljil vojake, naj ljubijo svobodo in, če treba, tudi umro zanjo. Poveljovljil general na zapadni fronti, general Gurko, je naglašal, da bodo vojaški, ako ne napno vseh sil, da rešijo mlado svobodo, propadli. Nemški militarizem, ki pomeni večno ogroževanje svetovnega miru, je treba uničiti.

Knez Lvov in Gučkov municijskim delavcem.

PETROGRAD, 22. (Kor.) Ministrski predsednik knez Lvov in vojni minister Gučkov sta izdala na delavce, ki delajo za armado, sledeči oklice: Prišla je zadnja ura naše izkušnje, ki postane za nas lahko usodepolna, ker nam zamore prinesiti za vedno srečo in svobodo, ali pa nas oropa narodne časti in vrže v prejšnje suženjstvo. Kujmo si radi tega sami svojo srečo in usodo. Priborjena svoboda je v Vaših rokah!

Ukrajinski narodni kongres.

KIJEV, 22. (Kor.) Ukrajinski narodni kongres se je izrekel za rusko zvezno republiko in za avtonomijo Ukrajine.

Odstop generala Lešickega.

BERN, 22. (Kor.) »Matin« poroča iz Petrograda, da je general Lešicki, bivši poveljnik ruske armade v Rumuniji, naznanil svoj odstop.

Gučkov na romunski fronti.

PETROGRAD, 23. (Kor.) Petr. brz. agencija poroča iz Kišineva: Vojni minister Gučkov, ki se poda v Rumunijo, je sprejel zastopnike na romunski fronti se nahajajoče ruske armade in jih pozivljil, naglašajoče važnost sedanjega trenutka, naj se bore za domovino do skrajnosti.

Delavski svet in osvobodilno posojilo.

PETROGRAD, 21. (Kor.) Petrograjski izvrševalni odsek sveta delavskih in vojaških delegatov je z 200 proti 14 glasov

iz ravnotežja Lozerilova porogljiva mirnost.

De Lancenis in Ravannes sta hotela poravnati prepri, toda baron, ki je že zdavnaj izgubil vso hladnokrvnost, ju je prekinil in zakričal:

— Vraga, pustita me vendar, prijatelja, da porabim to priliko in nas osvobodim pustolovca.

Na to novo zasramovanje se je de Lozeril zvraval na svojem stolu in je po markizinem načrtu vrgel de Cambiacu v obraz besede:

Preden človek ubije človeka, naj mu prej vsaj plača svoj dolg.

Na te besede je hipoma izginila jeza barona de Cambiac; bled in tresoč se vsled osramotitve, je dejal:

— To je res, gospod; prej vas še poplačam.

— O, ni se vam treba preveč podvzvati; imate štirindvajset ur časa.

Nato se je de Cambiac poklonil in zapustil sobo, ne da bi bil izpregovoril besede.

vom sprejel resolucijo, glasom katere je treba po provizorični vladi razpisano osvobodilno posojilo podpirati z vsemi sredstvi.

Praznovanje 1. majnika v Rusiji.

PETROGRAD, 22. (Kor.) Svet delavskih in vojaških poslancev je sklenil, da naj se 1. maj, po ruskem kalendarju 13. maj, slovesno praznuje po vsej Rusiji. Za ta dan je pričakovati v Rusiji manifestacije, kakršnih dosedaj še ni bilo. Da za tuda, ki so v zvezi z vojno, ne bo izgubljen niti en dan, so delavci sklenili, da bodo mesto 1. maja delali v nedeljo 29. aprila.

Dobave Amerike za entento.

BEROLIN, 23. (Kor.) »Daily Mail« poroča iz Newyorka, da namerava ameriška vlada s posebnim oddelkom nastopati kot kupec vojnega materiala in municije na nam ameriškim tovarnam, da se dogovori za kolikor mogoče zmernejše cene za entento. Ameriška industrija, posebno bakrena industrija, je odločno proti takim udobnostim za tuje dežele.

Angleško odposlanstvo v Ameriki.

NEWYORK, 22. (Kor.) Angleško odposlanstvo pod vodstvom Balfourja je bilo v Ameriki navdušeno sprejeto. Sprejeto na meji od zastopnikov vojnih in mornariških oddelkov, se je odpeljalo v Washington. Minister Balfour je izjavil, da je cilj misije zagotoviti skupnega postopanja vseh, ki si žele trajnega miru po zmagoviti vojni.

WASHINGTON, 22. (Kor.) Balfour in ostali člani angleškega odposlanstva so prispeli včeraj semkaj. Mesto je okrašeno z zastavami zavezničkov.

Vojne priprave na Japonskem.

BERN, 22. (Kor.) Pariški listi objavljajo neko londonsko poročilo, da se vrše na Japonskem vojne priprave, tako da nastaja zopet vprašanje odpošiljatve japonskih čet na kako fronto. V naslovih poročil izražajo časopisje željo, da naj bi Japonska odposlala kak ekspedicijski zbor v Evropo.

Cesarska dvojica med zvestimi Tiroci.

BOZEN, 22. (Kor.) Cesarska dvojica se je podala včeraj popoldne v spremstvu ministrskega predsednika, grofa Clam Martinica, z Dunaja v Bozen. Vojna po Tirolskem je bila pravcati zmagovalni pohod. Po vseh postajah, da celo ob progi, se je zbralo prebivalstvo, da se pokloni cesarski dvojici. Prihod v Bozen je bil izvršen 22. t. m. ob 10 dopoldne. Na kolodvoru so sprejeli cesarja feldmaršal Conrad in številni generali in dr. Cesarska dvojica je pristočno pozdravila navzoče in si ogledala nato častno stotnjiko, ki je bila sestavljena iz samih cesarskih lovcev, ki so si tekom ofenzive proti Italiji priborili hrabrostne kolajne. Cesar se je v nagovoru spominjal skupno priborjene zmage. Ko se je mlada cesarska dvojica podala skozi zbrano množico v cerkev, so se odigrali naravnost neobičajni prizori nepopisnega navdušenja. Odrasli in otroci so obkolili cesarsko dvojico, ji zaprli pot in jo obsuli s cveticami. Cesarska dvojica je rabila za par korakov do cerkve celih 20 minut. Tamkaj je prisostvovala službi božji, po kateri se je podal cesar v stan višjega poveljstva, kjer je poveljnik referiral o operativnem položaju in obvestil cesarja, da so naše hrabre čete ravno v pretekli noči izvojevale lepe uspehe v ozemlju Sextenstein. Cesarica je posetila med tem bolnišnico, nagovorila vse bolnike, se informirala o njihovi usodi in nadaljevala v vse oddelke. Hvalnezi pogledi so sledili cesarici in vroče želje blagoslova so jo spremljale, ko je odhajala iz bolnišnice. Cesar in cesarica sta si ogledala nato razstavo junaških cesarskih lovcev. V sliki in plastiki se je razvijala pred cesarsko dvojico usoda vojne proti Italiji, v katero je cesar odločno vposegal dolge mesece. Po ogledanju razstave sta se podala cesar in cesarica na

dico. Ko je prišel na stopnice, je poklical krčmarja.

— Jeronim, — je dejal krčmarju, — povejte mi, kje v vaši hiši lahko dobim pisalno pripravo, in pošljite mi natakarija, ki skoči nekam zame.

Krčmar ga je odvedel v svojo lastno sobo, kjer je de Cambiac napisal nekoliko besedi brez podpisa, zgenil papir in napisal naslov.

Nekoliko korakov od njega je čakal natakarija, da izvrši njegovo naročilo.

— Ali vidiš ta prstan? — je vprašal baron. — Vreden je dvajset zlatnikov. — Prstan bo tvoj, če mi tekom ene ure oddaš to pismo v lastne roke naslovljenca in mi prineseš potrdilo.

Natakarija je odhitel, kot bi ga nosil veter. Toda tam zunaj ga je pa že celo uro čakal nekdo. Komaj se je peril skozi množico, ko so neznani prstičji prišli za njegovo roko, v kateri je držal pismo.

— Dragi moj, ali nisi v službi »pri zlatnem vrču«? — ga je vprašala zastrta dama.

— Da, gospa.

— Ali veš, ali se baron de Cambiac v tem trenutku nahaja v vaši hiši?

Natakarija je mislil, da se pokaže zelo duhovitega, ko je vprašal:

— Brez dvoma ste vi, gospa, tista, kateri naj poneseš to pisemce?

— Najbrž, — je odgovorila markiza in vzela pismo, ki ga ji je ponudil prstodoljni natakarija.

Odprla je še sveži pečat in prečitala kratko sporočilo:

— Avrora, govoriti moram z Vami, dragače sem ob čast.

Naslov na pismu pa se je glasil:

»Madame Brichet, Quai de Béthune.«

Ko je zopet zaprla pismo, ga je vrnila natakariju, mu stisnila zlatnik v roko in dejala:

— Zmotila sva se, dragi moj; to pismo ni zame. Tu je zlatnik zate, da pozabiš najino prenapetost. Tega pisma bi mi ne bil smel dati in jaz bi ga ne bila smela čitati.

Gledajoč za odhajajočim natakarijem, je

kolodvor. Cesar je sprejel potem v vozu nemške državne in deželne poslance Tirolske v posebnih avdijencah. Zastopnike nemškega naroda na Tirolskem je izredno milostni sprejem silno razveselil, posebno še ponovno priznanje cesarja, da so se njihovi vojaški kakor v vseh kronovinah tako tudi na Tirolskem izkazali kot krepka zaščita in opora državne misli in zvestobe. Po poslovitvi od generalov in drugih dostojanstvenikov se je ob 2 popoldne dvorni vlak ob viharnem vzklikanju prebivalstva pričel pomikati dalje. Znameniti dan, ki je vnovič zapečatil neolčljive vezi med dinastijo in zvesto Tirolsko, je bil končan.

DUNAJ, 23. (Kor.) Cesar in cesarica sta ob 8 zjutraj prispela zopet na Dunaj.

Germanško-slovanski problem.

Tednik »Gross-Oesterreich« je priobčil v svoji številki od 29. novembra 1913. epilog k spominski slavnosti velike bitke pri Lipskem, v kateri so Avstrijci, Rusi, Prusi in Švedi porazili Napoleona in ki je trajala od 16. do 18. oktobra l. 1813. — Stoletnico te bitke so slavili posebno v Nemčiji.

Pisec v rečenem tedniku je začel z obtožbo na naslov Napoleona: »Gorje svetu radi pohujšan! Morajo sicer priti pohujšanja, ali gorje človeku, po katerem je prišlo pohujšanje!«

Pomembnost bitke pri Lipskem vidi pisec v dejstvu, da je združila nemška ljudstva in da je v duhovih oživila ideje velike mogočene države, obsegajoče vse Nemce. Toda — pripominja pisec — naj se ne pozablja nikar, da so tudi drugi narodi sokrvali in pomagali k ustanovitvi nemške enotnosti. Polovica bojevalnikov pri Lipskem so bili Slovani in v letu 1871. je Rusija ščitila bolečine porajanja nemške enotnosti! To je velik pouk iz bitke pri Lipskem, da je Nemec obvezan Slovanu v hvalečnosti ter da morajo Nemci in Slovani biti edini: potem bo svetovni mir zagotovljen!

V nadaljnjih izjavanjih izraža nado, da pride iz vojne za Evropo doba, ko bo mir zagotovljen za dolge čase. Vidi dve veliki silnici, ki imata vsaka svoje planete in mesece. Tu je zgled in načrt za bodočo red v Evropi. Bismarck je rekel, da ima Slovan v svojem bistvu nekaj ženskega, s čemer pa ni hotel izreči nikake graje, kajti ženi se prisoja velika cena. Nemec pa ima na sebi nekaj moškega. Tu ste tisti dve veliki zvezdi, okoli katerih se bodo narodi Evrope v bodočnosti gibali kot planeti okoli solca!

V Evropi živi 145 milijonov Germanov in 148 milijonov Slovanov. Prednjačica Germanov na kontinentu je Nemčija, Slovanov pa Rusija. Tu treba zastaviti in spojit trdne vezi kot v zakonu. Nemška stran sama ne more rešiti velikih nalog bodočnosti. Zato so tam prenostranski. Nemec potrebuje Slovana in še bolj Slovan Nemca(!), da se vzdržuje ob njem. Če je časov, ko morajo narodi v svoji otroški dobi biti ločeni, da rastejo in razvijajo svojo narodno svojstvenost, pa mora biti tudi časov, ko se bližajo drug drugemu in se — poroče med seboj! Je pač tako, da so Nemci in Slovani ustvarjeni drugi za druge; izpopolnjujejo se med medsebojno; navezani so drugi na druge, in iz te zveze vznikne, po čemur se je do slej brezuspšno stremilo: nova umetost, nova filozofija in nova teologija.

Avstrijci, Nemčija in Rusija morajo dati fundamente za nov red Evrope! Okolo teh držav se morajo ustvariti nove državne tvorbe, ki bodo deželne velike samostojnosti, ki pa bodo ob enem po trdnih vezeh spojene v veliko enotno celoto, v mogočno svetovno državo. Kar ostane še v Evropi, se polagoma priključijo novi državi in ujedinenje države Evrope bodo v branik miru in kulture za ves svet. Le nov red, ki ima pred očmi vsa Evropo, prinese trajen mir. Le ujedinenja Evropa bo mogla vzdrževati svojo moč v svetu na-

— Da, gospa.

— Ali veš, ali se baron de Cambiac v tem trenutku nahaja v vaši hiši?

Natakarija je mislil, da se pokaže zelo duhovitega, ko je vprašal:

— Brez dvoma ste vi, gospa, tista, kateri naj poneseš to pisemce?

— Najbrž, — je odgovorila markiza in vzela pismo, ki ga ji je ponudil prstodoljni natakarija.

Odprla je še sveži pečat in prečitala kratko sporočilo:

— Avrora, govoriti moram z Vami, dragače sem ob čast.

Naslov na pismu pa se je glasil:

»Madame Brichet, Quai de Béthune.«

Ko je zopet zaprla pismo, ga je vrnila natakariju, mu stisnila zlatnik v roko in dejala:

— Zmotila sva se, dragi moj; to pismo ni zame. Tu je zlatnik zate, da pozabiš najino prenapetost. Tega pisma bi mi ne bil smel dati in jaz bi ga ne bila smela čitati.

Gledajoč za odhajajočim natakarijem, je

— Da, gospa.

— Ali veš, ali se baron de Cambiac v tem trenutku nahaja v vaši hiši?

Natakarija je mislil, da se pokaže zelo duhovitega, ko je vprašal:

— Brez dvoma ste vi, gospa, tista, kateri naj poneseš to pisemce?

— Najbrž, — je odgovorila markiza in vzela pismo, ki ga ji je ponudil prstodoljni natakarija.

Odprla je še sveži pečat in prečitala kratko sporočilo:

— Avrora, govoriti moram z Vami, dragače sem ob čast.

Naslov na pismu pa se je glasil:

»Madame Brichet, Quai de Béthune.«

Ko je zopet zaprla pismo, ga je vrnila natakariju, mu stisnila zlatnik v roko in dejala:

— Zmotila sva se, dragi moj; to pismo ni zame. Tu je zlatnik zate, da pozabiš najino prenapetost. Tega pisma bi mi ne bil smel dati in jaz bi ga ne bila smela čitati.

Gledajoč za odhajajočim natakarijem, je

sproti stotilijonskim državam Indijcev in Kitajcev, velikoturški državi in Severni Ameriki!

Le s takim ciljem pred očmi, najdemo srčnosti in zmoremo žrtve, da izvojujemo ta orjaški boj. Naloga vojne ne more biti v uničenju nasprotnika, marveč v tem, da se tudi on pritegne k visokim in novim nalogam bodočnosti. Samo da mora veliki čas najti velikosrčen in velikodušen rod. Ako naj pride do trajnega miru v Evropi, treba najti formulo, ki bo obsegala politične ideje vseh narodov, ki bo dajala vsakomur, kar mu gre in bo zadovoljevala vseh, ki pa bo enem postavljala na dejanske razmere, ne pa na fantazije in ideje, ki že davno spadajo k izločenemu inventarju zgodovine.

Čim od 450 milijonov prebivalcev Evrope pripada okoli 120 milijonov Nemčiji in Avstriji in 150 milijonov Rusiji, morejo biti le te države tiste, ki dajajo podlage za novo uredbno stvar v Evropi. Ker pa se ponižanje in podjarmljenje drugega dela z ogorčenjem odklanja od obeh strani in ker bi to izzvalo novo mržnjo v srcih in nepomirljivo sovraštvo, mora biti nova zveza narodov po načinu zakona, v katerem en del ni v službenem razmerju do drugega, marveč gresta drug poleg drugega kot enakopravna tovariša usode in življenja! Le Nemčija in Avstrija morete v tej zvezi prevzeti vlogo očeta, Rusija pa matere. Drugi narodi pa bi bili polnoletni postali otroci te dvojice: Avstrija-Nemčija glava, Rusija srce in drugi narodi udje te velike nove države.

Mržnja in sovraštvo nas ne izvedeta iz kaosa vojne, marveč se bodo morali povzdigniti nad jezo in čustva trenotka in ne bomo smeli ob hrupu sedanosti pozabljati zgodovine minulosti. Na obeh straneh bodo priznavali krivdo, in pogledajo drug drugega z blagotnim očmi. Vidi se že, da Nemčije in Avstrije ni možno uničiti. Istotako pa tudi Rusije ne. Pogled na karto Evrope nas tako uči. In zapomnimo si, da, če bi Rusije ne bilo, bi jo morali ustvariti kot branik proti nevarnostim, ki groze Evropi od Vzhoda! Rusko žensko gospodarstvo in ženska politika se mora končno zrušiti in Rusija iztrgati iz rok Angležinje, ki ima vse naprdači.

Ideja ujedinenja Evrope napravi konec tudi tej vojni. V isti enodušnosti in bratstvu, s katerim se bore sedaj v strelskih jarkih, ne vprašujoč po narodnosti ali stranki, se mora oglašiti klic po tej ideji: le tako more priti kmalu konec te vojne!

Pri svojem poslavljanju z dunajskega vseučilišča je profesor Förster govoril o germanško-slovanskem problemu, ter je po zivljali dijak, naj ne peva jo »Die Wacht am Rhein« marveč: »Bratje, sežite si v roko v zvezo!« Sedaj gre le za to, da se vsi, ki tako mislijo, strnejo, da pomorejo do zmage idejam, ki že delujejo. V to pomoz Bog!

Nova Rusija.

Pod tem naslovom objavlja turinska »Stampa

in oblastmi, ki so mu jih izročili ob izbruhu revolucije, je postal žrtev sil, ki ji neupravičeno niso takoj cenili dovolj visoko. (Cenzurna vrzel.) Da bi ga ne zavlekla s seboj protistruja, da bi si ga ne bila podvrkla, bi mu bilo treba imeti močne mišice in odločnost. Teh lastnosti pa ni imel niti Rožjanko niti blagoselni Ljov, niti nagli in vendar tako lojalni vojni minister Gučkov, ljudje, ki so v svojih načelih zmerni in jih hranijo žilavo, niti Singarev, ki tako trezno misli o bodočnosti Rusije in ki se zdi človeku kot pohleven zdravnik z dežele. Med njimi je Miljukov morda edini, ki ve, kam vodi pot, in ki se je tudi uredil po tem. Kam vodi pot, si moremo približno misliti. Proti novi Rusiji na zvezni podlagi. Natančneje izraženo: Dobimo novo Rusijo. Napravi se poizkus in sicer zelo drzen, s socialno republiko. Voja, mir, radi česar je izbruhnila revolucija, ste danes postali (cenzurna vrzel) — vprašanja. So druga vprašanja (zopet cenzurna vrzel) ... ki silijo k hitri rešitvi, na primer razdeljevanje posestev v korist kmetov. Dve stranki, kajetije in delavska stranka, ki ima svojega voditelja v Kerenskem, obe vladni stranki ste to z gotovostjo obljubili kmetom na slovesen način. Danes zahtevajo narod in zastopniki naroda, ki zborujejo v duni, da se jim izpolni ta obljuba. Vsa gosposkiška posestva, ki merijo nad 125 hektarjev, naj bi se razdelila. Obljubil je tudi, da se razdele vsa s posebnimi predpavicami opremljena posestva. Kdo bi se upal danes preklapati tako obljubo? 130.000 lastnikov takih posestev bo moralo izgubiti svojo last. Ali preneso to mirno? Tu stoji maso proti masam; onim je za to, da se ohrani stari položaj, tem pa, da preneha.

Potem je pa še drugo vprašanje: vzpostavitev armade. Kdor tekom vojne ni živel v Rusiji in ni bil priča neklih dogodkov, niti ne slutiti, kako veliki so nedostaki, ki so se pojavili v vojski. Bili so tudi vzrok za neuspešnost skupnega dela zaveznikov. Povedati se mora odkrito: tri četrtine vseh ruskih porazov so bili posledica ljubosumnosti višjih poveljnikov, ki svojega napredovanja niso dosegli s svojimi osebnimi lastnostmi, temveč po dvorskih vplivih in vladarjevi naklonjenosti. Večina ne uživa niti spoštovanja svojih tovarišev.

Obtožitelj navaja posamezne primere: Če bi bili v bitki pri Tamenbergu generali Samsonov, Rennenkampf in Zilinski stori svojo dolžnost, če bi bil predvsem zadnji pravočasno poslal pomočne čete, bi Samsonov ne bil poražen, bi Rennenkampf ne bil bežal iz Vzhodne Pruske in dvojne neuspeha ne bi bilo. Vso prusko vojsko bi bilo mogoče obkoliti. Pruska bi bila osvojena od Torunja do Baltskega morja. Toda Zilinski je imel svoje tajne vzroke, da svojim tovarišem ni poslal niti ene same stotnije. Drug primer: Hindenburg je bil ob svojem drugem vdoru na Poljsko obkoljen z vseh strani. Za rešitev mu je ostal samo še ozek prehod za Lodzem. Bil je izgubljen. Da bi bil obkoljen popolnoma, je bilo treba le preprečiti kretje generala Seydmanna, katerega so tudi prosili, naj zaključi obroč okoli Hindenburga. Seydmann pa je izgubljal čas ... In Hindenburg je kot grmeč Jupiter mogel priti v prusko Valhalo.

Razne politične vesti.

Italijanska razmotrivanja o mirovnem vprašanju. Intervencionistični reformni socialisti Italije imajo sedaj kongres, da določijo italijanske vojne cilje. Že v drugi seji je prišlo do izgovorov. Več govornikov je zahtevalo ustanovitev srbsko-hrvatske države; drugi so izjavljali, da Italija nima pravice, da bi se vmešavala v novo ureditev hrvatske države. Eden senatorjev je zahteval gorjo Adžo, Istro in Dalmacijo, nakar je Mondaini protestiral proti pripojitvi Dalmacije, ki tudi zemljepisno ne spada pod Italijo. Nato velik krik. Mondaini je bil proglašen za izdajalca. Nadalje seje kongresa bodo radi tega tajne. — Treba je naglašati, da so vsi mogoči sestavni deli velikosrbske države v vojaški upravi avstro-ogrske monarhije in da Italijani tekom dveh let niso prišli niti korak dalje, da bi bilo mogoče razumeti ves humor razburjenih debat na kongresu reformnih socialistov.

O nemški politiki piše znani poslanec Zenker v »Reichenberger Zeitung«: porazno sočbo. Namesto da bi se bila ta politika oslonila na blok vseh Nemcev, so se nemški radikali, ki tirajo le mandatsko politiko, zvezali z najnezaželnejšo skupino — krščanskimi socialci, ki tudi niso nikdar ljubili parlamenta in so zato — mende, da je tudi vlada proti parlamentu — pritrdili obstruiranju parlamenta a la Wolf. Sedaj pa, ko vidijo krščanski socialci, kako silno narašča nevolja proti politiki radikalcov, puščajo nemške »belange« na strani in skušajo lepo plavati v demokracijski struji. Nemški radikali in njihovi zvezani nationalverbandlerji stojijo pred takim političnim porazom, kakršnjega Nemci v Avstriji niso doživeli. Svoji želja niso dosegli, pa da to, da se nemški element kaže pred vsemi narodi kot parlamentu in stavi najbolj sovražen in najbolj nazadnjaški, ter da je danes slovenska unija trdnejša, nego je bila kdaj. Temeljiti obracun — zaključuje poslanec Zenker — za to uslugo, ki so jo napravili nemškemu narodu, si prihranimo za boljše čase. Iz naših izjavljaj na drugih mestih je razvidno, da mi ne sodimo tako ojastrjo in ne pripisujemo političnemu prevratu take zle pomembnosti za avstrijsko nemštvo. Ali taka sodba Nemca o nemški politiki ima svojo vrednost za — bodoče čase.

Po tisoč dne! Tisoč dni sedanje vojne je za nami. Vojne, ki jo občutimo vsi: oni na fronti in oni v zaledju. V tej vojni smo doživeli toliko dogodkov, kakor se niso še

tako podili drug za drugim v vsej zgodovini človeštva. Kri je tekla v potokih, padala so ministrstva in rušile so se dinastije. Prišli so dogodki, ki so se zdeli nemožni. Državniki in politiki pa sodijo, da je prevrat v Rusiji najslabši med temi dogodki. Gležali smo izbruhne največje sovražstva, srditost bojev je segala do skrajnosti med in vedno bolj se je širil prepad med narodi, tako, da se je zdelo, da ostane nepremostljiv za vedno. A glej, danes, po tisoč dneh trajanja vojne, tega besnenja vseh proti vsem, prihaja zmaga ideje demokratizma, ideja, ki zopet približuje narod k narodu in se vsi srečavajo v enem hrepenenju: po povratku miru! Bili bi najvini in zagrešali bi smešen optimizem, ako bi mislili da je izpolnitev tega hrepenenja že na pragu. Ali to je gotovo, da stvar miru ne zgine več z dnevnega reda!! Saj se ne more vzdržati protinarnaravno čudo, da bi človek človeka — ka sta vendar oba ustvarjena po božji podobi in za iste velike cilje in namene — večno sovražili!! Še grome topovi, še zakrivata pozorišče prah in dim boje vihere, ali tam na periferiji obzorja je že opaziti znake, da se skoro začno oblaki dvigati, da začne svitati in da nam zasveti zarja odrešitve iz te ogromne nesreče.

Prevrat v Avstriji in njega pravi pomen. S posebnim zadoščenjem citamo izjavljanja češkega socialnodemokratskega poslanca dra. Šmerala o iznenadenem političnem prevratu v Avstriji in njega resničnem pomenu. Z zadoščenjem, ker potrja naše stališče, ki smo je zavzeli napram temu prevratu: da ne smemo jubilirati, kakor da smo izvojevali kako zmago nad nemštvom kakor takim. Tudi Šmerala pripisuje sklepe vlade veliko pomembnost, ker odnehanje od nemških »predpogov« znatno razbremeni notranjo-politično situacijo. Veseliti se moremo na tem, a želiti ob enem, da nemške stranke ne bi smatrale tega prevrata kot svoj neuspeh. Tudi radikalno nemških poslancev naj to ne pominjajo, ali jih zagreva. Parlament pa prevzemlja velikomno odgovornost za razvoj stvari v Evropi, pa tudi za tiste predpogoje, ki jih zahtevata preuredba Avstrije in prehod od vojne k mirovnemu gospodarstvu. Posebno znamenita je tudi izjava, s katero poslanec Šmerala zaključuje svoja izjavljanja in s katero prihaja v navskrižje z vedenjem nemške socialne demokracije napram prevratu v Rusiji. — Nemška socialna demokracija pritiska z nestrpnostjo na ruske revolucionarce, naj bi se kar uprli meščanskim elementom, ki so sodelovali na prevratu, ter da bi sami vzeli gospodarstvo v roke. Šmerala izrekla uverjenje, da bo meščanska demokracija v Rusiji, ki je bila do vojne brez vsakega vpliva, kakor povsod in tudi pri nas, politična za velike naloge v zadnji fazi vojne. Češki socialni demokraciji so pač politiki, ki se ne puščajo vezati po kratkovidnih ozirih tesnorske strankarske koristi, marveč presojajo stvarno in objektivno, kaj more koristiti velikemu cilju, na katerem je ravno socialna demokracija interesirana v visoki meri: zmagi demokracije. In kot računari, kakoršnji pač morajo biti pravi politiki, ne odklanjajo nikogar, ki more koristiti stvari. — Enakim zadovoljstvom beležimo tudi uvere mariborske »Straže«. Najprej beležimo, da rečni list pripisuje zaslugi na novi orijentaciji ministru za javna dela Trnki, in pa — v soglasju z nami — ministru za vnane stvari, grofu Czerninu, ki da je posebno kazal na dogodke zadnjih tednov v vnani politiki! Dalje piše »Straža« — zopet v soglasju z nami — da »slovenske stranke nimajo povoda jubilirati ob padcu nemških parlamentarnih ministrov, kajti ministrski predsednik, ki je hotel z oktrojati nastopiti proti njihovim narodom in je to opustil le z ozirom na zunanje politične razmere, ne more zaupavati, da mu sedaj avstrijski Slovani zaupajo. Slovani se veselimo le nad dejstvom, da je pomagalo sedaj avstrijsko stališče, ki zahteva, da je Avstrija proti vsem svojim narodom enako pravična! Drugače, nego tega veselja, ne poznamo.« — Clam-Martinic da nima sedaj v poslanski zbornici nobene stranke za seboj, zato meni »Straža«, da so dnevi njegovega kabineta šteti! Povsem pravilna in opravičena je tudi zahteva tega lista, da mora priti ministristvo, ki bo uživalo zaupanje vseh narodov, in ki bodo v njem zastopani vsi narodi, torej koncentracijsko ministristvo v narodnem smislu! — Na to možnost — izpremembo v sestavi kabineta — namiguje tudi dunajska »Information«. Slavi sicer grofa Clam-Martinica, da se je o pravem času odločil za pravo dejanje, da izpolnjuje tretjo nalogo, ki si jo je postavil v svojem programu — vzpostavitev in parlamenta, torej našega političnega ugleda — poleg prvih dveh: skrb za problem prehranjevanja in nagodba z Ogrsko. Sodi, da se razburjenje med Nemci že polega. Znak za to je verjetnost, da nemška ministristva, ki sta podala svojo demisijsko, vendar ostaneta na svojem mestu, to tem bolj, ker treznejši elementi itak niso bili s polnim srcem za politiko ritimljen in ker so tudi Poljaki sami že od začetka precej hladno prešojali vprašanje odcpljenja Galicije. »Information« stavlja torej ugodno prognozo glede razmerja med grofom Clam-Martinicem in strankami. Ali, tu bi si ni dovolili vprašanje, ali ni bil ravno grof Clam-Martinic tudi sam precej kriv, da se je položaj poostiril radi nemških »predpogov« za sklicanje državnega zbora?!

Mi menimo, da je bila največja pogrška v tem, da si je grof Clam-Martinic usvojil nemške zahteve!! To je vzpodbudilo Wolfceve in je tudi treznejše elemente naravnost prisililo, da so tudi — tulili, ako se niso hoteli izpostaviti najhujim agitacijam radikalcov. Če je imel grof Clam-Martinic res vzpostaviti parlamenta v svojem pro-

gramu, potem bi bil že celo moral odkloniti predpogoje, ker bi bili ti — kakor konstatira »Information« sama — primesti le nove zmešnjave v zbornico in bi bilo prišlo ravno nasprotno od tega, kar so trdili nemški radikali. Zato ima »Straža« popolnoma prav, ko pravi, da je grof Clam-Martinic za nas kaj dvomljiva politična veličina. Toda, da se povrnemo k gornjemu predmetu. »Information« govori o možnosti, da bo grof Clam-Martinic po razgovorih s strankami v smislu prijateljskega harmoničnega kooperacijskega razmerja s parlamentom mislil na primerno preobrazbo kabineta, tako, da načelnik ostane ob drugični sestavi vlade. Potemtakem ne bi bil tangiran grof Clam-Martinic, pač pa njegova sedanja vlada.

Avstrijska notranjepolitična kriza. Odločitve v avstrijski notranjepolitični krizi doslej še ni bilo in je najbrž tudi ni pričakovati v najkrajšem času. Za vprašanje, ali ostaneta nemškonalionalna ministristra dr. Urban in dr. Baernreither na svojih mestih, ste merodajni seji nemških strank, ki se hoste vršili danes in jutri. Dosedanje konference nemškonalionalnih ministrov z voditelji nemških strank in konference obeh ministrov z ministrskim predsednikom še niso pojasnile položaje. V petek je bil dr. Urban v avdienci pri cesarju, v soboto pa sta bila ministristra dr. Baernreither in načelnik poljskega kluba dr. Bilinski. Po avdienci je dr. Bilinski konferiral z ministrskim predsednikom grofom Clam-Martinicem. Poljski konservativci so zavzeli stališče, ki ne dopušča ublaženja poljske ministrske krize, vztrajajo namreč na zahtevi, da naj se osamosvojitve Galicije izvrši po izvenparlamentarnem potu. Dr. Bobrznyski vztraja iz političnih in osebnih vzrokov na svojem odstopu. Poljski demokracije in člani poljske ljudske stranke pa so za to, da ostane dr. Bobrznyski na svojem mestu. Če bi dr. Bobrznyski vendarle odstopil, bi bil njegov naslednik najbrž član ene teh dveh strank. V soboto sta konferirala načelnik nemškega Nationalverbanda, dr. Gross, in načelnik poljskega kluba, dr. Bilinski, o delovnem načrtu za državnozbornsko zasedanje in predsedniškem vprašanju. Govori se, da se tudi v bodoče predsednik izvozi iz nemškega Nationalverbanda kot najmočnejše stranke. S češke strani se odločno zanika vest, da bi slovenske stranke zahtevale predsedniško mesto zase. Z nemške strani se dela na to, da bi dosednji predsednik dr. Sylvester sprejel morebitno ponovno izvolitev.

Grški Nemci vztrajajo na »belangih«. Prošli petek je imelo »nemsko društvo« v Gradcu zborovanje, na katerem je vseučilišni profesor dr. Sieger poročal o zahtevah avstrijskih Nemcev glede preustrojitve Avstrije. Sprejela se je soglasno naslednja resolucija: Ob vsej združnosti, ki je potrebna vsled sedanjega vnaneja političnega položaja, smatra občini zbor nemškega društva v Gradcu za svojo dolžnost napram državi in narodu, da izreče odločno prepričanje, da morajo trajna vodila za zdravo državno politiko temeljiti v zahtevah, ki so jih izrekli avstrijski Nemci o velikosti 1916. Te zahteve obsegajo predvsem ustanovitve jezikovnega prava ob polni veljavi nemškega državnega jezika, okrožno razdelitev na Češkem na narodnostni podlagi, osamosvojitve Galicije, »toda samo ob izločitvi ne zastopnikov od sklepanja o stvareh ostale Avstrije«. Zato pozivljemo naše poslance, da z vsemi močmi delujejo na izpolnitev teh podanih obljub. V slučaju, da bi se ne izpolnile v najbližjem času, priporočamo najskrajnejše posledice.

Domače vesti.

Zelenjadna semena. Občina je dala v razprodajo zelenjadna semena in sicer, semena za raznovrstno špinačo, za raznovrstne repe, za korenje, za redkvice in za raznovrstne salate. Kdor bi si hotel nabaviti ta semena, naj se obrne naravnost do tržnega komisarja na ribjem trgu, ki mu je poverjena prodaja teh semen.

Odškodnina za oddane kovine. Anagrafični urad (ul. Samita št. 25 III. nadst., vrata 58) bo danes od 3 do 5 pop. izplačeval odškodnino za oddane kovine vseh komisij in vseh števk do 2150.

Založna stotelnica. Letos obhaja svet založna stotelnica: spomin na leto 1817. — velike lakote po napoleonskih vojnah. Ustna sporočila govore, da so ljudje umirali s travo v ustih. Bog ne daj pa, da bi se hoteli — ker ni razloga za to — bati analogije po sedanjih svetovni vojni. Danes so produkcije in komunikacijske razmere med narodi in deželami drugačne, nego so bile pred 100 leti, da se ni bati take strašne šibe božje. Ni pa izumrl rod črnogledih prorokov, ki bi morda hoteli begati ljudstvo s črnimi prorokovanji. Ne poslušajte jih! Danes krvavi Evropa res na ranah, ali te se bodo po vojni celile in skupno delo narodov, ki se povrne, bo dajalo zaslužka in — jela.

Zna »Slovenski«. Prejeli smo: Te dni je prišel v neki javni lokal odposlanec okrajne bolniške blagajne. Imel je zapisati neko osebo in je pri tem pokvaril slovenski priimek. Navzoči gosti, opazivši to, so moža poučili, da se priimki ne smejo pačiti, nakar je mož izjavil, da »zna« tudi on »Slovenski« in je odšel zelo razburjen iz lokala. Take Slovence, ki kvarijo slovenska imena, bi bilo treba poslati še par let v šolo!

Boji s podtikani proti — oseb. »Naša moč« prinaša pikro pisan članek v obrambo dra. Kreka — znanega antipoda — dra. Susterskega na združniškem polju, — ki mu, dru. Kreku, očita od nekih strani, da je — socialen demokrat. In to vzlic dejstvu, da je ta gospod ustanovitelj ka-

toliške delavske organizacije. Stvar je interesantna in značilna za razmere med nami Slovenci, za naše hibe, kakor smo jih označili v ponedeljkovi številki v članku pod naslovom »Čas je tu, uredimo svojo domačo hišo!«, kjer smo smo obojoli metodo, ki vsako politično ali drugo navskrižje s podtikani zvajamo na osebo in se razvijajo mesto stvarnih, osebnih boji. Stvar je tem zanimivejša, ker se nam ne zdi prav verjetno, da bi se tisti glasovi širili od narodno-napredne strani, marveč je verjetneje, da prihajajo od ljudi, ki so bili doslej Krekovi politični istomišljeniki. — Clam-Martinic meni, da to vendar ne gre, da bi se na dra. Kreka metalo blato, prosi izjav, ki bi potrdile gornjo obdobje, uverjen pa je, da ne bo nobene take prijave, ker ve, da je ni oseba, ki bi hotela s svojim imenom potrditi take neumnosti. Gre torej tudi tu le za diskreditiranje oseb na podlagi podtikani. Ali Slovenci res nismo sposobni za stvaren boj?

Na naslov aprovizacijske komisije. — Barkovljani, ki smo se obrnili potom »Edinosti« do aprovizacijske komisije s prošnjo, naj bi nemudoma ukrenila, da bi se prodajal kruh na prosiški cesti, smo prejeli kaj čuden odgovor. Uradnica, ki je uslužbena pri knjigovodstvu aprovizacijske komisije v namestništvu palači, se je tako-le izrazila: »Dokler sem jaz (klobuk doli, prosimo!) pri aprovizaciji, ne bo kruha na gornji cesti.« Vprašamo aprovizacijsko komisijo, je-li ta uradnica, žalibog Barkovljanka, pooblaščenca, da ukrepa, kakor se ji ljubi? Če je temu tako, potem ne najdemo primerneje izraza, da bi tako postopanje zadostno ožigosali. Ako je pa nasprotno, tedaj prosimo aprovizacijsko komisijo, naj to uradnico pošteno potegne za ušesa ter ji pove, do kam sega njen delokrog in njena dolžnost. Prodaja kruha na gornji cesti je bila, saj že vemo na čigavo željo in nasvet, prenesena k barkovljanskim mostovom, v hišo, kjer se je že prodajal kruh. Na ta način imamo sedaj pod eno streho dve prodajalnici kruha, na prosiški cesti pa do Cjakov nobene. So-li osebni in družinski interesi te vsemogočne uradnice, ki misli, da je aprovizacija tu le radi njene družine, večji nego oni 120 družin? Prosimo vsled tega aprovizacijsko komisijo, da uredi to zadevo brez vmešavanja te uradnice, kajti v nasprotjem slučaju dokažemo na pristojnem mestu, da ni to želja posameznika, ampak zahteva najmanj 120 družinskih mater, katerih možje izpostavljajo svoje življenje menda bolj nevarnosti nego ta uradnica.

Mestna zastavljalnica. Danes, v torek, se bodo od 3½ do 6½ pop. prodajali na dražbi nedragoceni predmeti, zastavljeni meseca aprila leta 1916. na rumene listke serije 319 in sicer od št. 211.201 do št. 211.700. — V sredo, 25. t. m., se bodo od 9½ dop. do 1 pop. prodajale dragocenosti, zastavljene meseca majnika leta 1915. na svetlomodre listke serije 137 in sicer od št. 30.004 do št. 30.800. — V Trst so dospeli dragocenosti, zastavljene v drugem polletju leta 1915. na rdeče listke serije 138 in sicer od št. 1 do št. 36.947. Te zastavljene dragocenosti se bodo vračale strankam v torek, 24. t. m., sredo 25. t. m. in v četrtek 26. t. m. od 8 dop. do 1 pop. v pritličju mestne zastavljalnice. Ostali zastavljeni dragoceni predmeti serije 138., zastavljeni na rdeče listke od št. 200.000 do št. 243.430, dospelo v kratkem v Trst in se izročijo strankam po redu, ki se v kratkem objavi. Zastavljene dragocenosti, ki se ne rešijo v napovedanem času, se vrnejo v kratkem na Dunaj v c. kr. urad za šrambo. Več kot pet listkov se ne more opraviti obenem. Stranke, ki se bodo nahajale ob 1 še v zastavljalničnih prostorih, se poslužijo redno.

Prosim slovenskih, hrvatskih in čeških knjig za naše ranjene in bolne junake ter za one v okoliš. Pošljajo naj se v Narodni dom.

DAROVI.

Namesto cvetja na grob prerano umrlemu Stanku Germeku so darovali: g. Hinko Schmidt 20 kron svetloivanski podružnici CMD, Ivka K 5 CMD.; magdalenki CM podružnici družina Olenik-Paulič K 4, g. Vekoslav Kodrič K 10 in g. Fran Fonda K 5.

ČEŠKO - BUĐJEVSKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulico Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

Se računajo po 4 stot. besedo. Mestne listne besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Plačujem danes in jutri raznovrstne cunje do vrvi, pletenine in žakije do K 2.60, cementne žakije K 1. Prodajam tudi pohištvo. — Cen. ulica Rivo št. 42. 1074

Išče se za ves dan ženska za domača dela. Prednost imajo begunke. Ulica Conti št. 24 I. nad. vr. 12. 1076

Sode železne, lesene, petroljeve, oljeve, silikatove ter mineralnega olja. — Kupujem vsaki množini. 107

Gospodilna s licejsko naobrazbo, govori in piše slovensko, nemško in francosko ter zadostno angleško išče primerne službe. Naslov pove Ins. odd. Edinosti 1075

Izboren malinovec, iz čiste a sadu, v sodčkih po 130 kg prodam po zmernih cenah še par dni. Parčina, skladišče ul. Gelsi št. 10 od 11—12 in od 4—5. 3067

Gospodilna zmožna slovenskega, italijanskega in deloma nemškega jezika išče službo v kakšni pisarni. — Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št. 1060.

Gospodilna zmožna hrvatske, italijanske in nemške korespondence ter je izvršna stenografinja išče primerno službo. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št. 1051.

GAMBRINUS
vsaki večer
ob 9½
velika varietetna predstava.
Vstopnina K 1.—

JADRANSKA BANKA
Trst, Via Cassa di Risparmio 5
(lastno poslojpe)
Kapital in rezerva K 8.890.000.—
FILLJALKE: Dunaj Tegethofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatica Split, Šibenik, Zadar.
VLOGE NA KNJIZICE
3½%
od dneva vloge do dneva vzlaga. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. — Akreditivi, čeki in nakaznice na vsa tu-in inozemska tržišča.
KUPUJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, srečke itd. — VALUTE IN DEVIZE. PREDUJMI na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih, SAFE DEPOSITS PROMISE. — Prodaja srečk razredne loterie. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzi izgubi, revizija zrebnosti srečk i. t. d. brezplačno. Stavni kredit, remours krediti. Borna naročila. — Inkaso.
MENJALNICA. — — — ESKOMT MENIC.
Telefoni: 1463, 1793 in 2076.
Uradne ure: od 9 do 1 popoldne.
Brzjavi: JADRANSKA.

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odpri od 8½ zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje. UMETNI ZOBJE

Zlatarnica G. Pino
v Trstu se je preselila na Corso št. 15 v bivšo zlatarnico G. Zercowitz & Figlio.
Velika izbira srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd.
Cene zmerne. Cene zmerne.

TOKA
TRST al Molino pigiolo 19.
(na vogalu ulice Torrente)
Slavnemu občinstvu!
Uljudno naznanjam, da sem založil krasno vspele doprni
KIP
našega mladega in ljubljenega cesarja
KARLA I.
Cena mu je K 16.—
Po pošti pošiljam le na povzetje
Z odličnim spoštovanjem
J. ŠTOKA.